

מדוע בהמות חי במים

מתוך "סיפורים מדרום ניגריה"
כתב א. דייראל 1910

לפני שנים רבות הבהמות בשם
איסנטים היה אחד החיות הגדולות
ביותר על הארץ, אחרי הפיל,
כמובן.

היו לו לאיסנטים שבע נשים, שמנות
מאוד, והן היחידות שידעו את שמו.
הבהמות היה נדיב מאוד וערך
לעתים קרובות מסיבות לחיות
אחרות, ובמסיבות אלה הגיש
הרבה מאכלים טובים והרבה
משקה טומבו, המשקה התוסס
עשוי ממיץ הדקל טומבו.
אך במסיבה אחת, בדיוק
כשהמוזמנים התכוננו לגשת
לשולחן, אמר הבהמות:
"אתם באים לאכול וליהנות כאן
במסיבה שאני עורך, אבל אינכם
אפילו יודעים איך קוראים לי. אז
מהיום, מי שלא יודע את השם שלי

לא יאכל מהאוכל והטומבו
במסיבה."

מאחר שאף אחד מהמוזמנים לא
ידע את שמו כולם נאלצו לוותר על
האוכל והמשקה הטוב. אך לפני
שהלכו בגמר המסיבה קם הצב לופי
ושאל: "מה תעשה עם במסיבה
הבאה אפרסם את שמך?"

ואיסנטיס ענה "אם תפרסם את שמי
אתבייש כל כך שיחד עם כל

המשפחה שלי אעזוב את היבשה
ובעתיד אחיה במים."
לופי הצב ידע שהבהמות הולך מדי
בוקר להתרחץ בנהר ולשתות שם
מים יחד עם והנשים שלו. הבהמות
הלך תמיד קדימה והנשים שלו הלכו
אחריו. לכן יום אחד בזמן שהתרחצו
חפר גומה קטנה בדרך שבה הם
עברו. וכשראה שהם חוזרים נשכב
בתוך הגומה כך, שחלק מהשריון
שלו בלט מעל פני האדמה.
כשהנשים של הבהמות עברו מעליו
אחת מהן נתקלה בשריון הצב ומיד
קראה לבעלה "הו, איסנטיס בעלי,
נפגעת ברגל!" ולופי שמח מאוד כי
כך נודע לו השם של הבהמות.

אלא שאז הצב קרא בכל כוחו:
"שמך הוא איסנטיים!" וכל החיות
הריעו בשמחה והתיישבו לאכול.
אחרי המסיבה הבהמות ושבע
הנשים השמנות שלו הלכו, כפי
שהבטיח, אל הנהר ומאז ועד היום
הם חיים במים. בלילות הם יוצאים
ליבשה כדי לאכול, אבל ביום לא
תראו אותם מחוץ למים אף פעם.

כשבפעם הבאה הבהמות ערך
מסיבה הוא פנה למוזמנים ואמר
להם שוב שהוא אינו מוכן לכבד

אותם באוכל ומשקה, כי אינם
יודעים את שמו.
ואז קם הצב ושאל "ואם אגיד את
שמך, לא תפגע בי?"
"לא, לא אפגע בך" ענה הבהמות,
כי בטוח היה שאף אחד לא ינחש
את שמו.